

การรับรู้และการปรับตัวของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดนครศรีธรรมราชในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน Recognition and Adaptation of Entrepreneurs Small and Mid-Sized Business in Nakhon Si Thammarat into the ASEAN Economic Community

บุญยิ่ง ประทุม* และ โสภณ ชุมทองโด**
Boonying Prathum* and Sopol Chumthongdo**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการรับรู้ของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม 2) การปรับตัวของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม 3) ปัญหาอุปสรรคของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดนครศรีธรรมราชในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และการวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติคือ ค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละ ผลการศึกษาพบว่า

1) การรับรู้ข้อมูลต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในปี พ.ศ.2558 พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดได้รับรู้ว่าประเทศไทยจะมีการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน(AEC) ในปี พ.ศ.2558 ด้านความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนนั้น มีความรู้และมีช่องทางการรับรู้ผ่านหนังสือพิมพ์มากที่สุด และการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะส่งผลกระทบต่อธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในระดับมาก ความพร้อมของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอยู่ระดับน้อยที่สุด และด้านเจ้าของผู้ประกอบการ และพนักงานของธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อมควรได้เข้ารับการฝึกอบรมภาษาอังกฤษและฝึกอบรมภาษาเพื่อนบ้าน

2) การปรับตัวต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน(AEC) ในปี 2558 ของธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อมในจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า เจ้าของผู้ประกอบการ และพนักงานของธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อมได้ดำเนินการปรับตัวด้านการศึกษา

3) ปัญหาอุปสรรคต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน(AEC) ในปี 2558 ของธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อมนั้น ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์และการให้บริการมากที่สุด ส่วนข้อเสนอแนะ ประกอบด้วย 1) ด้านบุคลากร คือ ควรมีการส่งเสริมให้ความรู้ให้กับบุคลากรด้านภาษาวัฒนธรรม และกฎหมาย รวมถึงข้อดีข้อเสียของกลุ่มธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม 2) ด้านนโยบายและการบริหารของภาครัฐ คือ ควรดำเนินการสร้างความเข้าใจ และมีนโยบายทิศทางการบริหารในเรื่องการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่ชัดเจน 3) ด้านการตลาดและการลงทุน คือ ควรมีการวางระบบการตลาด และการลงทุนอย่างเป็นระบบ และมีมาตรการรองรับอย่างเป็นธรรม

คำสำคัญ : ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน, ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, การรับรู้, การปรับตัว

* อาจารย์ประจำสาขาวิชาการพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
e-mail: baocd12@gmail.com

** อาจารย์ประจำหลักสูตรเศรษฐศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

Abstract

This research aims to 1) study the recognition of entrepreneurs, small and mid-sized enterprises 2) the adaptation of entrepreneurial small and mid-sized enterprises 3) the problems of entrepreneurs and medium businesses sized enterprises in Nakhon Si Thammarat to enter the ASEAN Economic Community. This research is a quantitative research. Questionnaires were used to collect data. Averages and percentages are used to analyzed the data. The study found that

1) Receiving information on the ASEAN Economic Community (AEC) in 2015 showed that people in the country know Thailand is stepping into ASEAN Economic Community (AEC) in 2015 They received the information through various channels, newspapers. Small and mid-zied business will be affected on a large scale. The readiness of small and mid-sized business to enter ASEAN is in the lowest level. Both employer and employees of small and mid-zied business should have English Training courses also ASEAN's languages used.

2) Adaptation to the ASEAN Economic Community (AEC) in 2015, employer and employees are active in the part of being well educated businessmen.

3) The problems to step into the ASEAN Economic Community (AEC) in 2015 of the small and mid-sized are production and services For the suggestions : 1) personnel should be encouraged to learn language, culture and law. The pros and cons of small and mid-sized business 2) policies and administration should have a clear guide plan to step into ASEAN association 3) marketing and investment, they should have the measurement of the investment systematically.

Keyword : ASEAN Economic Community, Small and mid-sized business, Recognition, Adaptation.

บทนำ

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนภายในปี 2558 นั้น กลุ่มประเทศอาเซียนได้จัดทำแผนงานในเชิงบูรณาการในด้านเศรษฐกิจต่างๆ หรือพิมพ์เขียวเพื่อจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint) โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ 4 เรื่อง คือ 1. การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวจะนำไปสู่การใช้กฎระเบียบการค้าในประเทศสมาชิกทั้งหมดเป็นอย่างเดียวกัน (Harmonization of Rules and Regulations) ทั้งในด้านมาตรฐาน คุณภาพ ราคา อัตราภาษี รวมถึงกฎระเบียบในการซื้อขาย การขจัดมาตรการและข้อกีดกันต่าง ๆ รวมถึงการมีมาตรการอำนวยความสะดวกทางการค้า เงื่อนไขการเคลื่อนย้ายบุคคลสัญชาติอาเซียน และประเภทบริการและการลงทุนที่เสรีมากขึ้น 2. การสร้างอาเซียนให้เป็นภูมิภาคที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง (Highly Competitive Economic Region) ในเวทีการค้าโลก ได้แก่ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน โทรคมนาคม การเงินการธนาคาร การจัดระบบการค้าให้มีการแข่งขันที่เป็นธรรม และการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา เป็นต้น 3. การพัฒนาทางเศรษฐกิจอย่างเท่าเทียมกันระหว่างสมาชิกอาเซียน โดยพัฒนา SMEs และเสริมสร้างขีดความสามารถผ่านโครงการความร่วมมือต่าง ๆ เช่น โครงการริเริ่มเพื่อการรวมกลุ่มของอาเซียน (Initiative for ASEAN Integration: IAI) ในการลดช่องว่างการพัฒนาเศรษฐกิจของแต่ละประเทศสมาชิก 4. การเชื่อมโยงของอาเซียนเข้ากับเศรษฐกิจโลก ด้วยการเน้นและปรับประสานนโยบายเศรษฐกิจอาเซียนกับประเทศนอกภูมิภาค ให้มีทำที่ร่วมกัน โดยการจัดทำเขตการค้าเสรีอาเซียน

กับประเทศคู่เจรจาต่าง ๆ เพื่อให้เครือข่ายการผลิต/จำหน่ายภายในอาเซียนเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจส่วนอื่นของโลก

นอกจากนี้ ความร่วมมือด้านเศรษฐกิจของอาเซียนให้ความสำคัญต่อการเสริมสร้างศักยภาพและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การยอมรับคุณสมบัติด้านวิชาชีพร่วมกัน การส่งเสริมให้มีการหารือร่วมกันอย่างใกล้ชิดในการดำเนินนโยบายด้านเศรษฐกิจและการเงิน การส่งเสริมการ เชื่อมโยงด้านโครงสร้างและการคมนาคม การพัฒนาการติดต่อสื่อสารทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์การบูรณาการด้านอุตสาหกรรมข้ามภูมิภาคเพื่อส่งเสริมทรัพยากรของภูมิภาคและการเพิ่มบทบาทการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนเพื่อการสร้างประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2554, 15 - 16)

ที่สำคัญวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จึงเป็นแหล่งรองรับแรงงานจำนวนมากเข้าสู่กระบวนการผลิตเป็นแหล่งใช้ทรัพยากรของประเทศในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับระบบเศรษฐกิจและภายใต้ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กลับมีความคล่องตัวสูงในการปรับตัวได้ดีกว่าธุรกิจขนาดใหญ่ และกลายเป็นผู้มีบทบาทในการช่วยลดความเสี่ยงของระบบเศรษฐกิจด้วยการเชื่อมโยงการผลิตกับผู้ผลิตรายใหญ่ ในลักษณะของการรับช่วงผลิต และที่สำคัญวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นเหมือนจุดกำเนิดของผู้ประกอบการใหม่ที่สำคัญยิ่งสำหรับการพัฒนาประเทศและในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในอนาคต ดังนั้นในจังหวัดนครศรีธรรมราชถือว่าเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีความสำคัญทางด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ

ภาพรวมของประเทศและมีธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมมากมายหลายแหล่งและสามารถ พัฒนาเศรษฐกิจในจังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่ง เมื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนย่อมส่งผลกระทบต่อนเศรษฐกิจภายในจังหวัดอย่างหลีกเลี่ยง ไม่ได้

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการรับรู้และการปรับตัวของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมและปัญหาอุปสรรคในการเข้าสู่ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในจังหวัดนครศรี ธรรมราช

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาการรับรู้ของผู้ประกอบการ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัด นครศรีธรรมราชในการเข้าสู่ประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน
- 2) เพื่อศึกษาการปรับตัวของผู้ประกอบการ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัด นครศรีธรรมราชในการเข้าสู่ประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน
- 3) เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคของผู้ประกอบการ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมใน จังหวัดนครศรีธรรมราชในการเข้าสู่ประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากร

ได้แก่ ผู้ประกอบการด้านวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดนครศรี ธรรมราช

2. ขอบเขตด้านกลุ่มตัวอย่าง

ได้แก่ ผู้ประกอบการธุรกิจขนาด กลางและขนาดย่อม จำนวน 100 คน และประชาชน ที่ใช้บริการด้านธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 200 คน รวมเป็น 300 คน

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

3.1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ของผู้ประกอบการธุรกิจ ขนาดกลาง และขนาดย่อมในจังหวัดนครศรี ธรรมราช และในระดับประเทศ

3.2) การรับรู้ของผู้ประกอบการ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัด นครศรีธรรมราชในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียน

3.3) กระบวนการปรับตัวผู้ประกอบการ ธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมในจังหวัด นครศรีธรรมราชในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียน

ผลที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

- 1) ได้ความรู้เกี่ยวกับการรับรู้และการปรับตัว ของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อมในจังหวัดนครศรีธรรมราชในการ เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
- 2) ได้นำผลการศึกษาวิจัยไปใช้ในเชิง นโยบายในการกำหนดมาตรการในการปรับ ตัวของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อมในจังหวัดนครศรีธรรมราช

วิธีดำเนินการวิจัย

1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาวิจัยในพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้แก่ผู้ประกอบการด้านวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านร้านขายสินค้าที่ระลึก ร้านอาหาร แหล่งท่องเที่ยว ที่พัก โฮมสเตย์ ร้านค้าผลิตภัณฑ์ชุมชน OTOP ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ขอบเขตด้านกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 100 คน และประชาชนที่ใช้บริการด้านธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 200 คน รวมเป็น 300 คน

2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และจากประชาชนที่ใช้บริการในธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดนครศรีธรรมราช รวมจำนวน 300 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

3 การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากที่รวบรวมแบบสอบถามที่สำรวจมาแล้ว จึงนำมาตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วนของข้อมูล แล้วนำมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้วิธีหาค่าความถี่และร้อยละ และ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และนำมาวิเคราะห์ รวบรวมและสังเคราะห์เขียนเป็นการบรรยายเชิงพรรณนา

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การรับรู้ และการปรับตัวของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดนครศรีธรรมราช ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งได้ผลการศึกษาโดยสรุป พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นหญิงมากกว่าชาย โดยแบ่งได้ดังนี้ คือ หญิงจำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 57.3 และจำนวนชาย 128 คน คิดเป็นร้อยละ 42.7 ตามลำดับ

อายุของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามนั้น มีอายุระหว่าง 21-40 ปี จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 55.7 รองลงมาอายุระหว่าง 41-60 ปี จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 ส่วนอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 และ อายุต่ำกว่า 20 ปี มี 20 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 6.6 ตามลำดับ

ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 31.0 รองลงมาคือ ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 27.7 และระดับปริญญาตรีจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 18.3 มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3 มีระดับการศึกษานุปริญญาหรือเทียบเท่า จำนวน 25 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 8.4 และมีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3 ตามลำดับ

รายได้ของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนระดับ 10,001 - 30,000 บาท จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 49.0

รองลงมา มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 27.0 และมีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 30,001 - 50,000 บาท จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3 ตามลำดับ

1) การรับรู้ข้อมูลต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในปี พ.ศ. 2558 ผลการศึกษาพบว่า

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยทั้งหมด ได้รับรู้่ว่าประเทศไทยจะมีการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในปี พ.ศ.2558 ทั้ง 300 คน หรือ คิดเป็นร้อยละ 100.0

ความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนนั้น กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัย ส่วนใหญ่มีความรู้่น้อย จำนวน 114 คน หรือ คิดเป็นร้อยละ 38.0 และ มีความรู้่น้อยที่สุด จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 25.7 มีความรู้ในระดับมาก จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 21.3 และมีความรู้มากที่สุดจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 15.0 ตามลำดับ

ช่องทางการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยส่วนใหญ่ ได้การรับรู้ผ่านหนังสือพิมพ์ มากที่สุด คือ จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 42.7 รองลงมาได้รับรู้ผ่านทางอินเทอร์เน็ต 86 คน คิดเป็นร้อยละ 28.7 ได้รับรู้ผ่านทางโทรทัศน์ จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0 และ 14.7 ได้รับรู้ผ่านทางผู้ประกอบการ SMEs จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0 ได้รับรู้ผ่านทางนักธุรกิจ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.7 รับรู้จากหน่วยงานราชการ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 และได้รับรู้ผ่านทางวิทยุจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 และที่น้อยที่สุดคือรับรู้ผ่านทางแผ่นพับ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.7 ตามลำดับ

การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จะส่งผลกระทบต่อธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมนั้น กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัย ส่วนใหญ่ระบุว่า มีผลกระทบในระดับมาก จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 62.0 รองลงมา มีผลกระทบระดับปานกลาง จำนวน 77 คน ร้อยละ 25.7 มีผลกระทบระดับมากที่สุด จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 8.0 และคิดว่ามีผลกระทบน้อย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 และมีผลกระทบน้อยที่สุดจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 ตามลำดับ

ระดับความพร้อมของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนพบว่า ความพร้อมเข้าสู่ AEC ในปี พ.ศ. 2558 ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 102 คน หรือ ร้อยละ 34.0 รองลงมา มีความคิดเห็นว่า มีความพร้อมในระดับน้อย จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 27.3 และมีความพร้อมในระดับปานกลาง จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 21.7 และมีความพร้อมในระดับมากจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 และมีความพร้อมในระดับมากที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 ตามลำดับ

ด้านความพร้อมของ SMEs ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนนั้น ส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นว่าด้านเจ้าของผู้ประกอบการ และพนักงานของธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม ได้เข้ารับการฝึกอบรมภาษาอังกฤษและฝึกอบรมภาษาเพื่อนบ้าน จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 53.7 รองลงมา คือ ด้านเจ้าของผู้ประกอบการ และพนักงานของธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม มีความรู้พื้นฐานและทราบถึงผลกระทบด้านบวกและด้านลบในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 21.0 และ

ด้านธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อมมีแผนงานการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในการผลิตสินค้าและการบริการต่อผู้ใช้บริการ จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 13.7 และด้านเจ้าของผู้ประกอบการ และพนักงานของธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อมมีความตระหนักรู้ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 11.7 ตามลำดับ ซึ่งมีความสอดคล้อง กับสมเกียรติ วัฒนศิริชัยกุล (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “แผนยุทธศาสตร์ชาติเพื่อพัฒนาประเทศไทยก่อนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ค.ศ.2015” ได้สรุปไว้ดังนี้ว่า ส่วนใหญ่ยังขาดการรับรู้ในเรื่องการรวมเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หัวใจหลักของแผนยุทธศาสตร์ชาติมุ่งเน้นสร้าง “เศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์” ซึ่งต้องอาศัยการพัฒนา “คน” เป็นศูนย์กลางในการพัฒนาทุกด้านแรงงานของไทยไม่มีปัญหาเรื่องทักษะของงาน แต่ประเด็นสำคัญที่จะนำไปสู่การแข่งขันในเวทีภูมิภาคและเวทีโลกได้ ต้องพัฒนาผู้นำทุกระดับทุกสาขาวิชาชีพให้มีทักษะด้านการใช้ภาษาอังกฤษและคอมพิวเตอร์ โดยปฏิรูประบบการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายการรวมเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ภาครัฐควรประชาสัมพันธ์เชิงบวกให้ทุกภาคส่วนได้เห็นโอกาสในการพัฒนาธุรกิจเพื่อแข่งขัน รวมพลังและเน้นการมีส่วนร่วมและระดมสมองทั้งภาครัฐและเอกชนให้มีทิศทางและเป้าหมายเดียวกัน บูรณาการศาสตร์ที่หลากหลายเพื่อจัดทำโครงการร่วมรัฐและเอกชน (Public Private Partnerships) จัดตั้งกองทุนวิจัยและพัฒนาเพื่อดำเนินการตามยุทธศาสตร์ที่วางไว้เร่งรัดพัฒนากฎหมายให้เอื้ออำนวยในการจัดตั้งบริษัทและการควบรวมบริษัท ปรับระบบโครงสร้าง

ภาษีให้สอดคล้องกับการไหลเคลื่อนของประชาคมในภาคพื้นเอเชียที่จะเกิดขึ้น มาตรการการเก็บภาษีทางตรงให้มากขึ้นเพื่อลดช่องว่างระหว่างคนจนและคนรวยในระยะยาวลดหย่อนภาษีกรณีที่ภาคเอกชนลงทุนในงานวิจัยและพัฒนา ลดภาษีนิติบุคคลเพื่อจูงใจให้ภาคธุรกิจที่จะมีการขยายตัวมากกว่า 10 เท่าให้เข้าระบบภาษีได้มากขึ้นส่งผลให้รายได้เข้ารัฐได้มากขึ้น

2) การปรับตัวต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในปี 2558 ของธุรกิจขนาดกลาง และธุรกิจขนาดย่อมในจังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการศึกษาพบว่า เจ้าของผู้ประกอบการ และพนักงานของธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อมได้ดำเนินการปรับตัวต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในปี 2558 นั้น ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นมากที่สุด คือ ด้านการศึกษา จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 43.3 รองลงมาได้แก่ ด้านการเมืองการปกครอง จำนวน 83 คนคิดเป็นร้อยละ 27.7 ด้านแรงงาน จำนวน 62 คนคิดเป็นร้อยละ 20.7 ด้านเศรษฐกิจ จำนวน 22 คนคิดเป็นร้อยละ 7.3 และด้านสังคมและวัฒนธรรม จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักวิชาการ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (2555) ซึ่งได้กล่าวถึงการเข้าเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ทำให้ภาคเอกชนต้องปรับตัวเพื่อลดผลกระทบเชิงลบ และแสวงหาโอกาส แนวทางการปรับตัวภาคเอกชนในเชิงรุกและเชิงรับ การปรับตัวของภาคเอกชนในเชิงรุก ประกอบด้วย 1. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน เช่น การสร้างมูลค่าเพิ่ม การสร้างตราให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล 2. ดำเนินกลยุทธ์การตลาดในเชิงรุก โดยเจาะตลาด

ผู้ซื้อต่างประเทศ และศึกษาความต้องการของผู้ซื้อ เพื่อพัฒนาสินค้าให้สอดคล้องกับความต้องการ

3. นำเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามาใช้เพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขันโดยเฉพาะ เทคโนโลยีด้านสารสนเทศที่อำนวยความสะดวกในการดำเนินธุรกิจ และให้ความสำคัญเรื่องการวิจัยและพัฒนามากขึ้น เพื่อสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ 4. พัฒนาและสร้างความสัมพันธ์กับภาคเอกชนของประเทศสมาชิกอาเซียนอื่น เพื่อสร้างเครือข่าย หรือพันธมิตรในการดำเนินธุรกิจ และสร้างอำนาจในการเจรจาต่อรองทางการค้า 5. ศึกษากฎระเบียบในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ และหากพบอุปสรรคเกี่ยวมาตรการกีดกันทางการค้าให้ประสานแจ้งหน่วยงานภาครัฐทราบเพื่อแก้ไขปัญหาโดยเร็ว

3) ปัญหาอุปสรรคต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในปี 2558 ของธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดย่อม

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ด้านผลิตภัณฑ์และการให้บริการมากที่สุด จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 47.7 และรองลงมาได้แก่ ด้านนโยบายและการบริหารของรัฐบาล จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 ด้านการตลาด จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 21.0 ด้านการลงทุน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 และด้านบุคลากร จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 ตามลำดับ ซึ่งมีความสอดคล้องกับ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (2555) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการปรับตัวของผู้ประกอบการ SMEs ภาคใต้ต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนปี 2558 ผลการศึกษาพบว่า ภาคอุตสาหกรรมไทยจำเป็นต้องมีการปรับตัว เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ดังนี้

1. การปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตทั้งในด้านแรงงาน เทคโนโลยี รวมทั้งการเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตให้สอดคล้องกับความต้องการในตลาดโลก เพื่อที่จะสามารถแข่งขันได้
2. การเตรียมความพร้อมด้านสาธารณูปโภคและระบบโลจิสติกส์เพื่อรองรับการลงทุนจากต่างประเทศ
3. หาดตลาดส่งออก ปรับปรุงการผลิตให้สามารถปฏิบัติตามกฎถิ่นกำเนิดสินค้าของอาเซียนได้ รวมถึงการบริหารจัดการ การจัดหาวัตถุดิบราคาถูกและมีคุณภาพดีในภูมิภาค
4. การปรับปรุงโครงสร้างภาษีของไทยทั้งระบบเพื่อให้เอื้อประโยชน์แก่ผู้ประกอบการไทย
5. ส่งเสริมให้เกิดเครือข่ายการผลิต (Production Network) เพื่อให้สามารถสร้าง Economy of Scale เพื่อที่สามารถแข่งขันได้ในระดับโลก
6. ปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อการผลิตการลงทุนในภาคอุตสาหกรรม
7. มีกลไกที่ก่อให้เกิดความเสมอภาคในการเข้าสู่ตลาดภายในประเทศอย่างเป็นรูปธรรม

ข้อเสนอแนะในการวิจัย พบว่า

- 1) ด้านบุคลากร ควรมีการส่งเสริมให้ความรู้ทุกมิติให้กับบุคลากรเกี่ยวกับประเด็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านภาษา และ วัฒนธรรมในประเทศอาเซียนและกฎหมาย รวมถึงข้อดีข้อเสียของกลุ่มธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือ ประชาชนได้รับจากการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

2) ด้านนโยบายและการบริหารของภาค
รัฐนั้น ควรดำเนินการสร้างความเข้าใจ และควร
มีนโยบายทิศทางการบริหารในเรื่องการเข้าสู่
ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนทั้งระบบ

3) ด้านการตลาดและการลงทุน ควรมี
การวางระบบการตลาด และการลงทุน ของธุรกิจ
ขนาดกลางและขนาดย่อมให้เป็นระบบ มีมาตรการ
รองรับอย่างเป็นธรรมและส่งเสริมการลงทุน
อย่างเป็นระบบ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับมาตรการ
รองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของ
ผู้ประกอบการในจังหวัดนครศรีธรรมราช

2) ควรศึกษาวิจัยเรื่องแนวทางการ
ส่งเสริมธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในการเข้า
สู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในจังหวัดนคร
ศรีธรรมราช

เอกสารอ้างอิง

- กันยา สุวรรณแสง. (2536). **บุคลิกภาพและการปรับตัว**. กรุงเทพมหานคร : อักษรพิทยา.
- จตุพล ยงศร. (2554). **นโยบายการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศในประชาคมอาเซียนโดยใช้วิธีการศึกษาเปรียบเทียบเชิงสหวิทยาการ ของจอร์ช เบอร์เรเดย์**. นนทบุรี : วารสารสุขโขทัยธรรมาธิราช, ธีดาร์ตัน โชคสุชาติ. (2553). **ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน: ความสำคัญและการเตรียมพร้อมของไทย**. วารสารมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ปีที่ 14 (ฉบับที่ 27 กรกฎาคม - ธันวาคม 2553)
- นิภา นิธยาน. (2530). **การปรับตัวและบุคลิกภาพจิตวิทยาเพื่อการศึกษาและชีวิต**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- ไพศาล วิศาลพรและคณะ. (2555). **การศึกษา: การสร้างประชาคมอาเซียน 2558**. กรุงเทพมหานคร: สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการกลุ่มประชาสัมพันธ์ สำนักงานรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ.
- มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (2555). **การปรับตัวของผู้ประกอบการ SMEs ภาคใต้ต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนปี 2558**. สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เครือข่ายมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ศนิธ รัตนสุรงค์. (2551). **ผลกระทบจากการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศที่มีผลต่อการเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจของประชาคมอาเซียน**. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สมเกียรติ วัฒนศิริชัยกุล. (2553). **แผนยุทธศาสตร์ชาติเพื่อพัฒนาประเทศไทยก่อนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ค.ศ. 2015**. เอกสารหลักสูตรการพัฒนาการเมืองและการเลือกตั้งระดับสูง รุ่นที่ 1 สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง.
- สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2554). **การศึกษาเพื่ออาเซียน : หนึ่งวิสัยทัศน์ หนึ่งอัตลักษณ์หนึ่งประชาคม**. กรุงเทพมหานคร: บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน).
- สำนักวิชาการ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย. (2555). **ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (Asean Economic Community :AEC)**. ค้นเมื่อ กันยายน 2555, 11 จาก <http://www.fti.or.th>.